

ON JOSÉ MANTEROLA JAUNAREN OROITZAN.

¿Zér gertatzen da Euskal-errian?
 ¿Zergaitik gaude aín umildurik?
 Lutoz jantzirik baruzpetuta
 Samintasunez inguraturik?
 Inauterietan jolas danetan
 Gebiltzan oek ia choraturik
 ¿Zergaitik gera gaur aurkitutzen
 Penak biotza erdibiturik?

Gogoratzian bakar bakarrik
 Zaizkit begiak malkoz betetzen,
 Eta ikusirik erri maitiak
 Nolako penak ditun sufritzen,
 Biotz barrendik diot, ote da,
 Norbait eztana kupidatutzen
 Ikusirikan seme zintzo bat
 Lan geyegiak obiratutzen.

¡O ume leyal nekaezkorra
 Izkribatzalle guztiz ernea!
 Euskal oitura, kanta, soñuak,
 Bildu ipintzen berdingabea!
 Sorterriaren alde ainbeste
 Lan eder jakintsuren jabea!
 ¡Zu izan ziñan ama Euskera
 Zutik iduki zuen abea!

Zu izan ziñan, bai; ta Jaunari
 Eskaltzen diot nere otoitzetan
 Eman deizula merezi dezun
 Sari gozoa zeru altuetan
 Eta zuk andik piztuko dezu
 Euskal-erriko biotz danetan
 Beardan sua garaitutzeko
 Gure etsaiyak toki danetan.

X.

(1) Puntal, sosten,